

Norsk Lovtidende.

Utgit efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 12

Utgit 26 mars.

1913

Kongelig resolution

18 mars.

av 18 mars.

I henhold til §§ 5, 8, 12, 13, 30 og 38 i lov om bruk av motorvogn av 21 juni 1912 fastsættes bestemmelser overensstemmende med Arbeidsdepartementets forslag i foredrag av 18 mars 1913 angaaende:

- I. Motorvogners indredning og utstyr.
 - II. Motorvogners anmeldelse, undersøkelse og registrering.
 - III. Førercertifikat og prøve av førere.
 - IV. Midlertidig bruk av motorvogn medført av utlænding.
- Bestemmelserne blir gjældende indtil videre fra 1 april 1913 at regne og er saalydende:

A. Vedkommende lovens kapitel I:

1) Hjulringene kan være forsynt med almindelige runde staalknapper, beregnet paa at formindske slitagen paa hjulene og at hindre glidning. Knappene maa dog ikke springe frem mer end 5 mm. Ujevne eller riflede ringer tillates ogsaa.

2) Paa glat føre, særlig is og holke, skal drivhjulene være forsynt med kjetting eller anden betryggende foranstaltning til beskyttelse mot glidning.

Denne bestemmelse gjælder ikke for motorcykler.

3) Motorvogn, der med fuld last (gods og passagerer) veier mer end 2000 kg., skal ha en fælgbredde av mindst 10 cm.

4) Uten særskilt tilladelse av vedkommende amtsveistyre (bystyre) maa ikke benyttes motorvogn, hvis største akseltryk i fuldt lastet stand overstiger 2 ton.

5) I det mindste en bremseindretning skal virke direkte paa bakhjulene (drivhjulene) eller paa de maskindele, som er fast forbundet med disse. Denne bremse skal kunne stænges.

18 mars. 6) En av bremseindretningene skal være saa kraftig, at den selv i sterke stigninger hindrer enhver uforutset eller ikke tilsigtet baklængsbevægelse. I motsat fald skal vognen være forsynt med en stoppegaffel tilstrækkelig sterk til at holde vognen.

Stoppegaffelen skal i tilfælde kunne betjenes fra førerens plads. Denne bestemmelse gjelder ikke for motorcykler.

7) Signalhornet skal være entonig og for motorvagner gi en dyp tone, for motorcykler en høi tone.

8) Overdrevent sterke lyskastere maa ikke benyttes.

9) Enhver motorvogn skal være forsynt med en plate, hvorpaa angives:

fra hvilket firma (fabrik) understellet er levert,
fabriknummer,
motorens eller maskinens antal hestekræfter, samt
vognens egenvegt i driftsfærdig stand.

Denne plate anbringes paa understellet, saaledes at den let kan sees.

10) Enhver motorvogn skal være forsynt med en indretning, hvorved man kan sikre sig mot, at uvedkommende sætter vognen i bevægelse.

Som forskriftsmæssig i saa henseende regnes eksempelvis enten:

Laas for skjaltarmen.

Laasbar lænke om et av hjulene.

Det er ogsaa tilstrækkelig, at man kan ta bort:

Kontakten for tændledningen (ved eksplosionsmaskiner) eller

Kranen for brændstofdenningsventilen, eller

Strømbryteren (ved elektrisk drevne vogner).

11) For motorcykler gjelder foranstaaende paabud og bestemmelser, forsaavidt de kan finde anvendelse paa disse, og med de undtagelser, som ved enkelte av forskriftene spesielt er angit.

B. Vedkommende lovens kapitel II:

a. Anmeldelse av motorvagner.

Den i lovens § 9 paabudte skriftlige anmeldelse til politiet i det distrikt, hvor motervognens eier bor, skal indeholde oplysning om:

1. Eierens navn og bopæl.

2. Kjøretøiets bestemmelse (personbefordring, privat eller offentlig, lastevogn, varekjørsel eller lign.).

3. Fra hvilket firma (fabrik) kjøretøiet (understellet) er levert samt fabriksnummer.

4. Konstruktion (forbrændingsmaskine, dampmaskine, 18 mars. elektromotor).

5. For forbrændingsmaskiner brændstoffets art og beholdningenes størrelse i liter.

6. Motorens eller maskinens antal hestekræfter.

7. For bensinmotorer cylinderantal, cylinderdiameter og slaglængde.

8. Egenvegt i driftsfærdig stand.

9. Maksimalbelastning i kg. eller antal personer, indbefattet føreren.

10. For vogner, som lastet veier over 3 ton, opgives høieste akseltryk.

11. Vognbredde samt bredde af hjulringer eller fælger.

12. Overstellets art.

13. Hvor stor stigning motorvognen kan ta i fuldt lastet stand og paa længere strækning.

14. Vognens kostende.

De under post 8 og 10 nævnte vegtopgaver maa i tilfælde legitimeres med certifikat fra fabrikken eller veieseddel fra offentlig vegt.

Ved anmeldelsen indsendes den i § 9 paabudte garanti eller ansvarspolice.

For motorecykler, indrettet alene for en person, bortfalder post 6 til og med 13.

b. Undersøkelse av motorvogner.

Naar en motorvogn er anmeldt til registrering, skal politiet i henhold til lovens § 9, andet led, la vognen underkaste sagkyndig undersøkelse.

1) Som sagkyndige forutsættes kun benyttet personer med saavel teoretisk som praktisk kjendskap til de forskjellige motorvogntypers maskineri m. v., og som gjennom længere tids øvelse er fuldt hjemme i disse kjøretøiers behandling og bruk.

Vedkommende maa gi erklæring om, at han ikke er økonomisk interessert i motorvognindustri eller handel med motorvogner.

De sagkyndige maa selv ha førercertifikat, saaat de personlig kan foreta prøvekjøring med de forskjellige slags vogner.

Politiet opnævner (autoriserer) sagkyndige i fornøden utstrækning.

Foreligger der ved anmeldelsen tilfredsstillende attest fra autorisert sagkyndig, vil vognen i regelen kunne godtages uten ny undersøkelse, saafremt ikke politiet finder speciel grund til at forlange saadan, se § 11.

2) Ved undersøkelsen skal i henhold til § 9, anden pas-

18 mars. sus, bedømmes, om de bestemmelser med hensyn til motorvognens konstruktion og utstyr er iagttat, som findes i lovens kap. I og i de i tilknytning hertil utfærdigede forskrifter.

Særlig opmerksomhet maa vies de maskindele, som kan bevirke fare for den almindelige trafik, hvis de svigter, mens vognen er i bevægelse.

I den anledning undersøkes bl. a.:

at styreindretningene virker let og sikkert,

at styrestangen er fast lagret,

at forhjulene har frit og tilstrækkelig stort utslag,

at fotbremsen virker let,

at haandbremsen er rigtig indstillet,

at alle grep og haandtak til betjening av vognen og maskineriet er saaledes anbragt, at føreren let og uten fare for forveksling kan benytte dem.

Videre undersøkes:

at brændstoffbeholdere og rørledninger er anordnet saaledes, at man er sikret mot eksplosions- og ildsfare, endvidere

at maskinen er saaledes indrettet, at unødig støy, røk og ildelugt kan undgaaes, og endelig

at vognen er forsynt med forskriftsmæssige lygter.

Vognen prøvekjøres derpaa og skal herunder være fuldt lastet — særlig av hensyn til prøvning av bremserne.

Prøvekjøringen skal vare saa længe, at den sagkyndige kan faa fuld vishet for, at vognen er i enhver henseende driftssikker under forskjellige hastigheter. Prøven skal om mulig foretages i sterke stigninger, bratte fald, skarpe kurver osv.

Ved prøvning av motorvogn skal den sagkyndige selv delta i prøvekjøringen.

Motorcykler prøves paa den maate, at der efter den sagkyndiges anvisning foretages forskjellige øvelser, hvorved man kan kontrollere motorcyklens styrbarhet, bremsesikkerhet m. v.

Efter endt prøvekjøring overbeviser den sagkyndige sig om, at der ikke er indtraadt nogen varige deformationer eller andre forandringer i de enkelte konstruktionsdele, hvorved kjøretoiets driftssikkerhet forringes.

De i anmeldelsen meddelte opgaver over vegter og hjultryk kontrolleres av den sagkyndige ved etterveining, hvis dette ansees paakrævet.

I almindelighet kan godtages sertifikat fra fabrikk eller veieseddel fra offentlig vegt.

Saadant sertifikat eller veieseddel pligter motorvognens eier at skaffe tilveie. I motsatt fald vil utgiftene ved etterveining bli at betale av eieren.

Forøvrig har den sagkyndige saavidt mulig at overbevise 18 mars. sig om, at de i anmeldelsen meddelte oplysninger om kjøretøiet er rigtige.

3. Det antal hestekræfter, hvorav avgift skal betales, beregnes av den sagkyndige efter følgende formler:

a. For firtaktseksplotionsmotorer drevet med ben-
sin.

$$N = 0,3 \cdot i \cdot d^2 \cdot s, \text{ hvor}$$

N = nyttige Hk.

i = antal cylindre.

d = cylinderdiameter i cm.

s = slaglængde i meter.

b. For vogner med totaktseksplotionsmotorer eller for firtakts-
motorer, som avviker sterkt fra det normale, samt for damp-
motorer, beregnes nyttekraften med 75 % av motorens
paa et certifikat fra vedkommende fabrik opgivne bremsekraft.
Foreligger ikke opgave over bremsekraften, har den sagkyn-
dige at bestemme ydelsen paa bedste maate ved maalinger.

c. For vogner med elektromotor benyttes formelen:

$$N = i \cdot u \cdot \frac{W}{736}, \text{ hvor}$$

N = eff. Hk.

i = antal motorer.

u = motorvognens virkningsgrad, der sættes til:

for hjulnavmotorer $u = 0,9$

for motorer med tandhjulsutveksling eller

kjedetræk $u = 0,7$

W = elektromotorens energiforbruk i Watt for en temperatur-
forhøielse av 40°C . efter certifikat fra fabrik.

De foran under b og c omhandlede certifikater pligter
motorvognens eier at skaffe tilveie. Han maa likeledes for eks-
plotionsmotorer skaffe opgave over cylinderdiameter og slag-
længde. Disse opgaver bør den sagkyndige saavidt mulig kon-
trollere.

Kan de nævnte certifikater eller andre sikre oplysninger
ikke tilveiebringes, bestemmer den sagkyndige hestekræfterne
efter bedste skøn. Det maa herunder tages i betragtning, at
man ved avgiftsberegningen skal lægge til grund kjøretøiets
nyttekraft, d. v. s. det arbeide, som fra motoren overføres
til kjøretøiets drivhjul. Denne nyttekraft sættes til 75 % av
motorens skjønsnæssig bestemte hestekraft.

4. Ved undersøkelse av ældre vogner prøves specielt, om
styreindretninger og bremser fremdeles er solide og virker
tilfredsstillende. Endvidere at brændstofbeholdere og rørlednin-
ger med nipler, kraner og forbindelsesstykker er tætte og i god
stand.

18 mars. 5. For undersøkelsen tilkommer den sagkyndige godtgjørelse, som erlægges av motorvognens eier, efter følgende takster:

- a. Første gangs undersøkelse av
Motorvagner.	kr. 10,00
Motorcykler.	» 5,00
- b. Senere regelmæssige undersøkelser av
Motorvagner	» 5,00
Motorcykler	» 2,50
- c. For undersøkelser, der foranlediger reiser, erlægges 50 % tillæg til grundtaksterne. Desuten tilkommer den sagkyndige reiseutgifter efter skyssloven av 10. juli 1894 med kostgodtgjørelse efter klasse II.
- d. Kan en undersøkelse ikke finde sted til omforenet tid, uten at den sagkyndige er skyld i det, betales avgift fuldt ut efter foran angivne regler.

6. Finder den sagkyndige, at vognen tilfredsstillter lovens bestemmelser og de utfærdigede forskrifter, bevidnes dette i en attest, som — efterat betaling for undersøkelsen er erlagt — enten tilstilles eieren eller sendes den politimyndighet, som har rekvirert undersøkelsen.

Attesten, som utfærdiges efter fastsat skema, opbevares hos politiet paa det sted, hvor vognen indregistreres.

c. Registrering av motorvagner.

Naar tilfredsstillende attest fra autorisert sagkyndig er tilveiebragt, godkjender politiet vognen, gir den kjendingsmerke med nummer overensstemmeede med den nedenfor angivne plan, og indfører vognen i registreringsboken.

Eieren underrettes om godkjendelsen og faar samtidig meddelelse om vognens kjendingsmerke med nummer, om størrelsen av den avgift, som i henhold til § 28 skal erlægges, samt om hvor beløpet skal betales.

Forinden vognen tages i bruk, maa den fremstilles for politiet, som undersøker, om de nedenfor fastsatte bestemmelser om kjendingstegnene og deres anbringelse m. v. er iagttat.

Er dette tilfældet, forsyner politiet kjendingstegnene med sit stempel, og gir erklæring om, at vognen kan tages i bruk. Denne erklæring kan dog i henhold til lovens § 28, femte led, først gives, naar politiet er forevist kvittering for, at avgiften er betalt.

I registreringsboken indføres de i anmeldelsen meddelte oplysninger om eieren og om vognens konstruktion og utstyr m. v., efterat disse oplysninger er stadfæstet ved sagkyndig undersøkelse.

Efter den sagkyndiges attest indføres det antal hestekræfter, 18 mars. hvorefter avgift skal beregnes, samt avgiftens størrelse. Attestens datum noteres og likeledes datum for vognens godkjenning, kjendingstegnenes stempeling, samt fornyede undersøkelser.

Endelig noteres fornødne oplysninger om garanti eller ansvarspolice samt angaaende bevilling til rutetrafik o. lign.

Faar politiet meddelelse om, at en motorvogneier er tilflyttet distriktet, indføres vedkommende motorvogn i registreringsboken, og eieren gives snarest mulig fornøden underretning om forandringer med hensyn til vognens kjendingstegn, som politiet fastsætter. Nye kjendingstegn blir at efterse og stemple av politiet.

Indløper til politiet meddelelse om, at en motorvogneier er fraflyttet distriktet, noteres vognen som utgaat av registret, idet samtidig anmerkes eierens nye adresse.

Det saaledes ledigblevne nummer kan senere tildeles en anden vogn.

Anmeldes, at en motorvogn har skiftet eier, noteres den nye eiers navn og bopæl i registret; men vognen kan beholde sit nummer.

Utskrift av registreringsboken indsendes til Veidirektøren, der ogsaa underrettes om tilgang og avgang i registret, efterhvert som forandringene indtræffer.

Ved hvert aars utgang sender politiet vedkommende oppbeholdsbetjenter en opgave over de motorvogner og motorcykler, for hvilke avgift skal erlægges for det følgende aar, ledsaget av oplysning om eierens navn og adresse, kjøretøiets kjendingstegn samt avgiftens størrelse.

Kjendingstegnene bestaar av et kjendingsmerke med nummer. Hvert amt har som merke et bokstav i det store alfabet:

Kristiania by	A	Stavanger amt	L
Smaalenene amt.	B	Bergens by	O
Akershus »	C	Søndre Bergenhus amt. . .	R
Hedemarkens »	D	Nordre Bergenhus » . . .	S
Kristians »	E	Romsdals » . . .	T
Buskeruds »	F	Søndre Trondhjems » . . .	U
Jarlsberg og Larviks amt	G	Nordre Trondhjems » . . .	V
Bratsbergs »	H	Nordlands » . . .	W
Nedenes »	I	Tromsø » . . .	X
Lister og Mandals » . . .	K	Finmarkens » . . .	Y

I amter med flere politijurisdiktioner bestemmer amtmanden, hvilke numre de forskjellige politimestre skal benytte ved registreringer.

18 mars. Opgave over nummerfordelingen indsendes av amtmanden til Veidirektøren, som sørger for fornøden bekjendtgjørelse.

Politiet kan, hvis det anser det ønskelig, tildele visse klasser kjøretøier bestemte nummerserier inden det antal numre, som amtmanden har tildelt vedkommende jurisdiktion.

Kjendingstegnet skal anbringes saavel foran som bak paa vognen.

For motorcykler forlanges dog kun ett kjendingstegn, som fæstes foran.

Kjendingstegnet males med sorte typer paa hvit bund. Typerne gives følgende størrelse i m/m:

Skilt	Typernes			Skiltets mindste høide
	høide	bredde	avstand	
1. Foran.	75	12	20	115
2. Bak.	120	20	20	300
3. Motorcykler . .	60	10	10	150

Paa det forreste skilt anbringes kjendingsmerket foran nummeret, paa samme linje og adskilt ved en tverstrekk, 12 m/m tyk og 20 m/m lang.

Paa det bakre skilt sættes kjendingsmerket over nummeret; det samme gjælder for motorcykler.

I mørke eller taake skal det bakre kjendingstegn være klart belyst ved en særskilt lygt, som fæstes over tegnet.

Dette kan ogsaa anbringes i transparent paa selve lygten.

Den lygt, som belyser kjendingstegnet, maa ikke kunne slukkes hverken fra førerens plads eller indefra vognen.

Kjendingstegnene skal anbringes paa iøinefaldende sted og saa høit, som kjøretøiets konstruktion med rimelighet tillater.

Skiltene maa ikke kunne klappes om og maa aldrig dækkes. Det paasees specielt, at det bakre skilt ikke skjules av bagageholdere ell. lign., samt at det forreste skilt ikke dækkes av motorsveiven. I saa fald maa sveiven under fart ophænges i en strop.

Skiltene skal til enhver tid holdes i saadan stand, at kjendingstegnet let kan læses.

Hvis et skilt av en eller anden grund maa fornyes, meldes dette til vedkommende politimester, som efter besigtigelse av det nye skilt forsyner dette med politistempel. Ældre skilt indleveres i tilfælde til politimesteren.

C. Vedkommende lovens kapitel III:

- a) Den, som ønsker tilladelse til at føre motorvogn eller motor-

cykkel, maa indsende skriftlig ansøgning herom til norsk 18 mars. politimyndighet.

Andragendet skal indeholde oplysning om ansøkerens fulde navn og bopæl, samt for hvad slags vogn kjøre-tilladelsen ønskes.

Med andragendet skal følge:

1. Fødselsattest.
2. Vidnesbyrd fra to kjendte og troværdige mænd om paalidelighet og ædruelighet.
3. Lægeattest.
4. Attest for, at ansøkeren hos en av politiet godkjendt lærer har tat undervisning i bruk av motorvogn (motorcykkel). Attesten maa indeholde oplysning om, hvor længe undervisningen har varet.
5. Ansøkerens fotografi (brystbillede i visitkortformat).

- b) Saafremt de forannævnte dokumenter findes tilfredsstillende, undersøker politiet hos Veidirektøren, om man der har oplysninger om ansøkeren, som bevirker, at han ikke kan godtages som fører. Er dette ikke tilfældet, sendes andragendet til en av politiet opnævnt sagkyndig, som foretar den i lovens § 13 foreskrevne prøve til den tid, som den sagkyndige bestemmer.

Som sagkyndige forutsættes kun benyttet personer med saavel teoretisk som praktisk kjendskap til de forskjellige motorvogntypers maskineri m. v., og som gjennem længere tids øvelse er fuldt hjemme i disse kjøretøiers behandling og bruk.

Vedkommende maa gi erklæring om, at han ikke er interessert i motorvognindustri eller handel med motorvagner.

De sagkyndige maa selv ha førercertifikat.

Politiet opnævner (autoriserer) sagkyndige i fornøden utstrækning.

- c) Prøve avlægges særskilt for de forskjellige klasser av motorvagner efter følgende inndeling:

1. Motorcykler,
 2. Motorvagner for personbefordring,
 3. Motorlastvagner,
- og videre efter drivkraften:
- a) Forbrændingsmotorer,
 - b) Elektromotorer,
 - c) Dampmaskiner og
 - d) Mulige andre motorer.

Ønskes førercertifikat for flere klasser, maa der avlægges prøve i hver enkelt klasse.

18 mars. d) Prøven omfatter en teoretisk og en praktisk del.

Ved bedømmelsen lægges dog størst vekt paa den praktiske prøve.

Ved den teoretiske prøve eksamineres ansøgeren i:

1. Motorvognens maskineri og indredning.
2. Love og forskrifter, som angaar motorvognførere.
3. Hvordan man skal forholde sig under visse vanskelige forhold (eksempelvis naar hjulene glir, ved ildsfare, ulykkestilfælde m. v.).

Den praktiske del omfatter:

1. Undersøkelse av bremsar, styreindretning, tændapparat m. v., igangsættelse av motoren, start, vendinger, baklængsgang.
2. En prøvetur dels paa sterkt befærdede steder, dels paa fri vei.

Prøveturen skal foregaa under mest mulig forskjelligartede forhold og maa vare saa længe, at den sagkyndige med sikkerhet kan avgjøre, om ansøgeren trygt kan betroes certifikat.

Ved prøvekjøring med motorvogn skal den sagkyndige ta plads paa vognen.

For motorcykler ordnes prøven paa bedste maate efter cyklens art.

Den sagkyndige har at føre fortegnelse over de personer, som fremstiller sig til prøve. Han sender snarest mulig efter endt prøve meddelelse til politiet om resultatet.

Har en ansøker ikke bestaaet prøven, kan politiet gi tilladelse til, at vedkommende fremstiller sig til ny prøve, men først efter 4 ukers forløp. Den nye prøve maa i tilfælde foretages av den samme sagkyndige, som foretok den første prøve.

e) Er prøven bestaaet, utsteder politiet førercertifikat indeholdende:

1. Certifikatets nummer.
2. Førerens navn, fødselsdag, fødested og bopæl.
3. Førerens fotografi, der stemples av politiet og forsynes med certifikatets nummer.

f) For prøven tilkommer den sagkyndige godtgjørelse, som betales av føreren efter følgende takster:

1. Motorvogn	kr. 10,00
2. Prøve i ny klasse	» 5,00
3. Motorcykel	» 5,00

Betalingen erlægges, før prøven begynder.

g) Politiet fører fortegnelse over de førere, som antages, og saasnart et førercertifikat er utstedt, sendes avskrift av

certifikatet til Veidirektøren, der likeledes underrettes, hvis 18 mars. et certifikat tilbakekalles (for altid eller for kortere tid).

- h) Fremlægges førercertifikat fra utenlandsk myndighet, kan kjøretilladelse meddeles uten ny prøve.

Føreren indregistreres paa vanlig maate, og der sendes likeledes meddelelse herom til Veidirektøren.

D. Vedkommende lovens kapitel V:

- a) Den i § 29 a paabudte anmeldelse sker til politimesteren i det distrikt, hvor utlændingen først benytter motorvognen her i riket.

Ved anmeldelsen opgives eierens navn og adresse samt fremlægges:

1. Bevis fra norsk konsul eller fra politimyndighet i det land, hvor eieren hører hjemme, for, at vognen opfylder de i eierens hjemland gjældende forskrifter for der at kunne benyttes. I motsat fald maa vognen underkastes sagkyndig undersøkelse i henhold til lovens § 9.
2. Opgave over vognens vekt i fuldt lastet stand. Overstiger denne 3 ton, opgives ogsaa største akseltryk. Er dette høiere end 2 ton, maa kjøretilladelse indhentes hos vedkommende amtsveistyre (bystyre).
3. Førercertifikat fra norsk eller utenlandsk politimyndighet for den eller de personer, som opgives at skulle føre vognen.

Samtidig med anmeldelsen skal der hos politimesteren deponeres en garanti eller godkjendt ansvarspolice for mindst kr. 1000,00 til dækning av mulig erstatningsansvar.

- b) Politiet paaser, at vognen opfylder bestemmelsen i lovens § 5, første led. Tildeles vognen kjendingsmerke med nummer efter den gjældende registreringsplan, anbringes kjendingstegnene helst over (paa) vognens egne kjendingstegn og forsynes med politiets stempel.

Kjendingstegnene betales av utlændingen med deres kostende og tilbakesendes vedkommende politimester, naar vognen atter bringes ut av landet.

- c) Vognen indføres i registreringsboken, hvor de ved anmeldelsen meddelte oplysninger noteres.

- d) I avgift for kjøretilladelsen erlægges:

for et ophold av indtil 14 dage kr. 20,00

— » — over 14 dage og indtil 3 maaneder » 50,00

Motorcykler, indrettet alene for 1 person, er fritat for avgift.

18 mars. Politiet paaser, at avgiften er betalt, før vognen tages i bruk. Avgiften kan ved anmeldelsen betales til politiet, som oversender beløpet til vedkommende oppbørselsbetjent med opplysning om eierens navn og adresse, vognens kjendingsstegn samt kjøretilladelsens varighet.

D. Vedkommende lovens kapitel V.

a) Den i § 20 a paasatte anmeldelse skal til politimesteren i det distrikt, hvor kjøretøyet først benyttes indleveres.

Ved anmeldelsen oppgives eierens navn og adresse samt kjøretøyet.

1. Bæris fra norsk kjønn eller fra politimesteren i det distrikt, hvor kjøretøyet først benyttes, for at vognen oplyses til den norske politimester, som skal sende den til den norske politimester, som skal sende den til den norske politimester, som skal sende den til den norske politimester.

2. Oplysning om vognens navn i dette land skal sendes til den norske politimester, som skal sende den til den norske politimester, som skal sende den til den norske politimester.

3. Den norske politimester skal sende den til den norske politimester, som skal sende den til den norske politimester, som skal sende den til den norske politimester.

4. Den norske politimester skal sende den til den norske politimester, som skal sende den til den norske politimester, som skal sende den til den norske politimester.

5. Den norske politimester skal sende den til den norske politimester, som skal sende den til den norske politimester, som skal sende den til den norske politimester.

6. Den norske politimester skal sende den til den norske politimester, som skal sende den til den norske politimester, som skal sende den til den norske politimester.

7. Den norske politimester skal sende den til den norske politimester, som skal sende den til den norske politimester, som skal sende den til den norske politimester.

8. Den norske politimester skal sende den til den norske politimester, som skal sende den til den norske politimester, som skal sende den til den norske politimester.

Utgiver: O. Kr. Young.